

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (femte avdelningen)
den 13 juli 2006 *

I mål T 413/03,

Shandong Reipu Biochemicals Co. Ltd, Shandong (Kina), företrätt av advokaterna
O. Prost, V. Avgoustidi och E. Berthelot,

sökande,

mot

Europeiska unionens råd, företrätt av M. Bishop, i egenskap av ombud, biträdd av
advokaten G. Berrisch,

svarande,

med stöd av

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av T. Scharf och K. Talabér-
Ricz, båda i egenskap av ombud,

* Rättegångsspråk: engelska.

och av

Degussa Knottingley Ltd, London (Förenade kungariket), företrätt av advokaten F. Renard,

intervenienter,

angående en talan om ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 1656/2003 av den 11 september 2003 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av parakresol med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 234, s. 1),

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (femte avdelningen)

sammansatt av ordföranden M. Vilaras samt domarna E. Martins Ribeiro och K. Jürimäe,

justitiesekreterare: handläggaren K. Andová,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 9 februari 2006,

följande

Dom

Tillämpliga bestämmelser

- 1 I artikel 1.2 i rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 56, 1996, s. 1) i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 2238/2000 av den 9 oktober 2000 (EGT L 257, s. 2) (nedan kallad grundförordningen) föreskrivs följande:

”En produkt skall anses vara dumpad om exportpriset till gemenskapen är lägre än det jämförbara pris som en likadan produkt betingar vid normal handel i exportlandet.”

- 2 I artikel 2.3 i grundförordningen föreskrivs följande:

”Om försäljning av den likadana produkten vid normal handel inte förekommer eller är otillräcklig ... skall normalvärdet för den likadana produkten beräknas på grundval av produktionskostnaden i ursprungslandet jämte ett skäligt belopp för att täcka försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst ...”

3 Artikel 2.5 i grundförordningen har följande lydelse:

”Kostnaderna skall normalt beräknas på grundval av bokföringen för den part som är föremål för undersökningen, under förutsättning att bokföringen överensstämmer med det berörda landets allmänt erkända bokföringsprinciper och att det visas att den på ett rimligt sätt återspeglar kostnaderna i samband med produktion och försäljning av den undersökta produkten.

Bevis som framläggs för kostnadsfördelning skall beaktas, under förutsättning att det kan visas att en sådan fördelning använts tidigare. I avsaknad av en lämpligare metod skall kostnaderna i första hand fördelas på grundval av omsättningen ...”

4 I artikel 2.7 b i grundförordningen föreskrivs följande:

”I fråga om antidumpningsundersökningar rörande import från ... Folkrepubliken Kina ... skall normalvärdet bestämmas i enlighet med punkterna 1–6, om det ... visas att marknadsekonomiska förhållanden råder för tillverkaren eller tillverkarna i samband med produktion och försäljning av den berörda likadana produkten ...”

Bakgrund till tvisten

5 Sökanden är ett kinesiskt företag som tillverkar och exporterar parakresol.

- 6 Parakresol är en giftig organisk kemikalie som finns i olika renhetsgrader som alla har samma grundläggande fysiska och kemiska egenskaper och användningsområden. Parakresol används i industrin som utgångsämne för tillverkning av andra produkter. Tillverkning av parakresol sker med utgångspunkt i olika kemikalier och ger, beroende på vilket tillverknings sätt som väljs, upphov till en eller flera biprodukter. Bland dessa biprodukter återfinns natriumsulfit och blandad fenol som även de används i industrin.
- 7 Till följd av ett klagomål av den 13 maj 2002 från företaget Degussa Knottingley Ltd (nedan kallat DKL), som är den enda tillverkaren av parakresol inom gemenskapen, inledde kommissionen med stöd av artikel 5 i grundförordningen ett antidumpningsförfarande beträffande import av parakresol med ursprung i Folkrepubliken Kina.
- 8 Tillkännagivandet om att detta förfarande inletts offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* den 27 juni 2002 (EGT C 153, s. 7) (nedan kallat tillkännagivande om att ett förfarande inletts).
- 9 Sökanden gav sig till känna för kommissionen genom telefaxmeddelande av den 12 juli 2002, i syfte att ingå i det urval av tillverkare som kunde tas ut för stickprov i enlighet med artikel 17 i grundförordningen.
- 10 I telefaxmeddelande av den 16 juli 2002 angav kommissionen att sökanden innehade ett fullständigt frågeformulär avsett för tillverkare och exportörer inom gemenskapen (nedan kallat antidumpningsformuläret) och att formuläret vederbörligen ifyllt skulle vara kommissionen till handa den 26 augusti 2002.

- 11 I telefaxmeddelande av den 24 juli 2002 upplyste kommissionen sökanden om att endast avsnitten A (Allmänna upplysningar), B (Den berörda varan), C (Operationell statistik), D (Försäljning av den berörda varan för export till gemenskapen) och relevanta delar (Försäljning för export) av avsnitten G (Justeringar — Skälig jämförelse) och H (Datoriserade uppgifter) i antidumpningsformuläret skulle vara kommissionen till handa den 26 augusti 2002. Kommissionen tillade att om sökanden efter undersökning skulle beviljas samma behandling som marknads-ekonomiska företag, skulle denne inom den frist som då skulle föreskrivas även fylla i avsnitten E och F samt relevanta delar (Försäljning på den inhemska marknaden) av avsnitten G och H i det ovannämnda formuläret.
- 12 I skrivelse av den 26 augusti 2002 gav sökanden kommissionen sina svar på frågorna i avsnitten A–D i antidumpningsformuläret. Sökanden uppgav sig på grund av sommarledighet inte ha kunnat samla in de uppgifter som behövdes för avsnitt G i det ovannämnda formuläret och tillade att den skulle göra sitt bästa för att lämna kommissionen dessa upplysningar så snart som möjligt.
- 13 I skrivelse av den 30 september 2002 upplyste kommissionen sökanden om att denne hade beviljats samma behandling som marknads-ekonomiska företag. Kommissionen angav att den erhållit sökandens svar på frågorna i avsnitten A–D i antidumpningsformuläret och begärde att sökandens svar på frågorna i avsnitten E–H i det ovannämnda formuläret skulle vara kommissionen till handa den 8 november 2002. Kommissionen angav att fristerna för att besvara frågorna i antidumpningsformuläret skulle iaktas strikt och att detta även gällde andra ansökningar och upplysningar som sökanden ville sända kommissionen. Kommissionen upplyste sökanden om att dennes svar i formuläret skulle komma att utgöra den huvudsakliga grundvalen för kommissionens bedömning av huruvida eventuell dumpning förelåg och angav att kommissionens tjänstemän skulle göra ett besök för att kontrollera upplysningarna på plats.

- 14 Genom skrivelse till kommissionen av den 1 oktober 2002 uppgav sig sökanden vara tvungen att korrigera vissa upplysningar i sitt svar på antidumpningsformuläret av den 26 augusti 2002 och bifogade olika handlingar med rättelser till sin skrivelse.
- 15 I telefaxmeddelande av den 2 oktober 2002 upplyste kommissionen sökanden om att svaren i vissa delar av avsnitten A, C och D i antidumpningsformuläret var ofullständiga och begärde att de upplysningar som saknades skulle vara kommissionen till handa den 16 oktober 2002.
- 16 Sökanden besvarade denna begäran genom telefaxmeddelande av den 16 oktober 2002.
- 17 Sökanden sände kommissionen sina svar på frågorna i avsnitten E–H i antidumpningsformuläret den 8 november 2002.
- 18 Genom telefaxmeddelande av den 15 november 2002 bekräftade kommissionen att den skulle genomföra en kontroll på platsen och begärde att sökanden skulle hålla samtliga uppgifter som kommit till användning för att sammanställa svaren på antidumpningsformuläret och de delar av sökandens personal som hade deltagit i sammanställningen och som hade kännedom om tillverkning och försäljning av den berörda produkten eller om bokföring av denna tillgängliga under kontrollen. Kommissionen tillade att sökanden om den under förberedelserna inför besöket skulle upptäcka felaktigheter i sina svar på antidumpningsformuläret skulle ge kommissionen korrekta upplysningar och ange felet och orsaken till detta.
- 19 Sökanden upplyste genom telefaxmeddelande av den 18 november 2002 kommissionen om att vissa svar på delar av avsnitten E–G i antidumpningsformuläret

som sökanden sânt kommissionen den 8 november 2002 var felaktiga eller ofullständiga och inkom med rättelser. Sökanden angav bland annat den totala tillverkningskostnaden (total manufacturing costs) och produktionskostnaden (total costs of production) för parakresol. De relevanta rutorna för dessa upplysningar hade inte fyllts i när antidumpningsformuläret besvarades den 8 november 2002.

- 20 Kommissionens tjänstemän genomförde en kontroll på platsen den 25 och den 26 november 2002.
- 21 Den 20 mars 2003 antog kommissionen förordning (EG) nr 510/2003 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av parakresol med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 75, s. 12) (nedan kallad den preliminära förordningen). Skäl 25 i denna förordning avser fastställande av normalvärde för samarbetsvilliga exporterande tillverkare som beviljats marknadsekonomisk status. I det skälet anges att det varit nödvändigt att konstruera "normalvärdet ... i enlighet med artikel 2.3 i grundförordningen".
- 22 Genom skrivelse av den 21 mars 2003 sände kommissionen med stöd av artikel 14.2 i grundförordningen sökanden en kopia av den preliminära förordningen och med stöd av artikel 20.1 i grundförordningen en handling med rubriken Del II — Förklaring till dumpning (Part II — Explanation of dumping) med uppgifter om de viktigaste omständigheter och överväganden som legat till grund för att preliminär antidumpningstull tagits ut (nedan kallad preliminär upplysningshandling). Kommissionen uppmanade sökanden att inkomma med eventuella kommentarer till dessa handlingar senast den 22 april 2003.

- 23 I punkt 1.1.1 sista stycket i den preliminära upplysningshandlingen hänvisas till en bilaga I innehållande en rättad tabell över den totala tillverkningskostnaden (total manufacturing costs) för parakresol. De angivna beloppen är, med undantag av ändringar som följer av en annan fördelning av energikostnader och avräkning av hyreskostnader, samma belopp som sökanden uppgav den 8 november 2002.
- 24 Sökanden kommenterade i telefaxmeddelande till kommissionen av den 22 april 2003 den preliminära förordningen och den preliminära upplysningshandlingen. I kommentarens första del nämner sökanden biprodukter vid tillverkningen av parakresol, den omständigheten att kommissionen inte dragit av tillverkningskostnaden för dessa från den totala tillverkningskostnaden för parakresol och nödvändigheten enligt sökanden av att dra av denna kostnad. Sökanden begärde att kommissionen skulle beakta dessa kommentarer och dela upp tillverkningskostnaderna mellan parakresol och biprodukterna.
- 25 Ett möte mellan sökanden och kommissionen ägde rum i kommissionens lokaler den 19 maj 2003.
- 26 Till följd av mötet sände sökanden genom telefaxmeddelande av den 26 maj 2003 kommissionen ytterligare upplysningar om avdrag för kostnader för biprodukterna.
- 27 I enlighet med artikel 20.2–20.4 i grundförordningen sände kommissionen den 11 juli 2003 sökanden en handling med slutliga upplysningar (general disclosure document) om de huvudsakliga omständigheter och överväganden som legat till grund för förslaget att ålägga slutgiltig antidumpningstull (nedan kallad handlingen med slutliga upplysningar). Denna handling innehöll en del med rubriken Del II — Förklaring till dumpning (Part II — Explanation of dumping) avseende parternas kommentarer till följd av att den preliminära förordningen hade antagits. Kommissionen uppmanade sökanden att kommentera handlingen med slutliga upplysningar senast den 23 juli 2003.

- 28 I punkt 3.1 femte stycket i handlingen med slutliga upplysningar berörde kommissionen sökandens begäran om att produktionskostnaderna för biprodukter skulle dras ifrån. Kommissionen angav att den avslagit denna begäran, eftersom den inte stöddes av dokumenterad bevisning och eftersom handlingar som påträffats vid kontrollen på platsen utvisade att direkta kostnader redan hade kostnadsförts för olika produkter, vilket överensstämmer med det ursprungliga svaret i antidumpningsformuläret.
- 29 I tabellen över den totala tillverkningskostnaden (total manufacturing costs) för parakresol i bilaga I till den del av handlingen med slutliga upplysningar där parternas kommentarer redovisades angavs i en kolumn med rubriken TOTAL PC samma belopp som kommissionen angett i den bilaga som bifogades den preliminära upplysningshandlingen, vilken nämnts ovan i punkt 23.
- 30 Ett möte mellan sökanden och kommissionen ägde rum i kommissionens lokaler den 22 juli 2003.
- 31 Sökanden kommenterade handlingen med slutliga upplysningar och vissa andra handlingar i telefaxmeddelande till kommissionen den 23 juli 2003, vilket kompletterades genom telefaxmeddelande den 25 juli 2003.
- 32 I första delen av kommentarerna i telefaxmeddelandet av den 23 juli 2003 återkom sökanden till att kommissionen i handlingen med slutliga upplysningar inte hade gjort avdrag för kostnaderna för biprodukterna och att det var nödvändigt att göra avdrag för dessa.

- 33 Den 18 augusti 2003 antog och offentliggjorde kommissionen sitt förslag till rådets förordning om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av parakresol med ursprung i Folkrepubliken Kina (KOM(2003) 505 slutlig) (nedan kallat förslaget till slutlig förordning).
- 34 Genom telefaxmeddelande av den 25 augusti 2003 besvarade kommissionen sökandens kommentarer av den 23 och den 25 juli 2003 till handlingen med slutliga upplysningar. Beträffande frågan om avdrag för kostnaderna för biprodukterna svarade kommissionen att sökandens uppgifter av den 18 november 2002 avgetts efter utgången av den av kommissionen utsatta fristen för att inkomma med svar på antidumpningsformuläret till kommissionen och endast en dag innan kommissionens representanter avreste för att göra kontrollbesöket. Kommissionen svarade vidare att uppgifterna inte var tillräckligt styrkta och att de dessutom stod i strid med uppgifter som sökanden hade avgett vid kontrollen på platsen. Kommissionen angav slutligen att begäran om att produktionskostnaderna för biprodukterna skulle dras av hade gjorts efter de preliminära upplysningarna av den 21 mars 2003 och således efter kontrollbesöket. Uppgifterna i bilaga II till sökandens senaste inlägga av den 25 juli 2003 kunde därför inte kontrolleras och intäkterna av försäljning av biprodukterna kunde därför inte dras av från produktionskostnaderna för den berörda produkten.
- 35 Sökanden besvarade kommissionens telefaxmeddelande av den 25 augusti 2003 genom telefaxmeddelande av den 29 augusti 2003.
- 36 Den 11 september 2003 antog rådet förordning (EG) nr 1656/2003 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som hade införts på import av parakresol med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 234, s. 1) (nedan kallad den ifrågasatta förordningen). Skäl 12 i den

ifrågasatta förordningen är likalydande med skäl 12 i förslaget till slutlig förordning och har följande lydelse:

”[Sökanden] hävdade att produktionskostnaden för två andra produkter borde dras av från den sammanlagda produktionskostnaden, eftersom de härrör från samma tillverkningsprocess och säljs separat. [Sökanden] kunde inte lägga fram någon bevisning till stöd för detta påstående. De dokument som insamlats på plats visade i själva verket att de direkta kostnaderna redan hade påförts de olika produkterna i överensstämmelse med svaret i det ursprungliga frågeformuläret. Detta påstående måste därför avvisas.”

Förfarandet och parternas yrkanden

- 37 Sökanden har väckt förevarande talan genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 15 december 2003.
- 38 Kommissionen har genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 2 april 2004 begärt att få intervensera till stöd för rådets yrkanden. Ordföranden på förstainstansrättens fjärde avdelning biföll denna ansökan genom beslut av den 16 juni 2004. I skrivelse av den 24 augusti 2004 har kommissionen meddelat förstainstansrätten att den avstod från att inge en interventionsinlaga, men att den skulle delta i förhandlingen.
- 39 DKL har genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 7 maj 2004 begärt att få intervensera till stöd för rådets yrkanden.

- 40 Sökanden har, genom särskilda handlingar som inkom till förstainstansrättens kansli den 8 juli 2004 invänt mot DKL:s ansökan om intervention och har i andra hand begärt att vissa delar av ansökan, svaromålet och repliken skall behandlas konfidentiellt med avseende på DKL. Genom ansökan samma dag har rådet begärt att vissa delar av handlingarna i målet skall behandlas konfidentiellt med avseende på DKL och angett att ansökan ingetts efter samråd med sökanden och i huvudsak i överensstämmelse med dennes ansökan om konfidentiell behandling.
- 41 Sedan sammansättningen av förstainstansrättens avdelningar ändrats från och med den 13 september 2004, har referenten utnämnts till ordförande på femte avdelningen, och förevarande mål har därför tilldelats den avdelningen.
- 42 Genom beslut av den 11 november 2004 godkände ordföranden för förstainstansrättens femte avdelning DKL:s intervention. Eftersom tillstånd att intervensera meddelats med stöd av artikel 116.6 i förstainstansrättens rättegångsregler om sent inkomna interventionsansökningar, avgjorde ordföranden på femte avdelningen inte ansökningarna om konfidentiell behandling, men angav att dessa ansökningar vid behov skulle beaktas när förhandlingsrapporten och den kommande domen upprättades.
- 43 Sökanden har begärt att förstainstansrätten, som en åtgärd för processledning, skall förordna att kommissionen skall förebringa de beräkningar som ligger till grund för dennas uppskattning av de skador som gemenskapsindustrin förorsakats.
- 44 Sökanden har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara den ifrågasatta förordningen, och

— förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

45 Rådet har med stöd av kommissionen och DKL yrkat att förstainstansrätten skall

— ogilla talan, och

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

46 Sökanden har åberopat tre grunder till stöd för sin talan om ogiltigförklaring. Den första grunden avser åsidosättande av skyldigheten att fastställa normalvärdet på ett lämpligt och skäligt sätt samt åsidosättande av kravet på aktsamhet. Den andra grunden avser åsidosättande av principen om god förvaltningssed och rätten till försvar. Den tredje grunden avser den omständigheten att det beräknade normalvärdet, i strid med artikel 2.3 i grundförordningen, inte avser endast normalvärdet för en likadan produkt.

47 Förstainstansrätten skall först undersöka den första grunden.

Parternas argument

- 48 Sökanden har påstått sig ha ingett samtliga erforderliga upplysningar i tid och har bestritt att upplysningarna avseende avdrag för produktionskostnaderna för biprodukterna ingetts efter kontrollen på platsen. Sökanden har i andra hand gjort gällande att enligt gemenskapens rättspraxis och rättspraxis från Världshandelsorganisationens (WTO) organ kan kommissionen beakta sent inkomna svar om detta inte är till skada för övriga parter rättigheter i förfarandet och inte otillbörligt förlänger förfarandet.
- 49 Rådet har i övrigt åsidosatt det krav på aktsamhet som åvilar institutionen. Det framgår av rättspraxis dels att när en omständighet avseende fastställande av normalvärde som meddelats myndigheterna under undersökningen är tillräcklig för att förorsaka tvivel på huruvida den metod som myndigheten valt är lämplig skall denna göra en fördjupad undersökning av den berörda partens förslag. Det framgår vidare att det om en part beträffande svaren på frågor måste anpassa sig till den form kommissionen kräver och i motsatt fall avge rimliga förklaringar åligger det kommissionen att iaktta det krav på aktsamhet som åvilar institutionen och att göra en riktig tolkning av de uppgifter som denna part meddelat. Sökanden har bland annat åberopat förstainstansrättens dom av den 18 september 1995 i mål T-167/94, Nölle mot rådet och kommissionen (REG 1995, s. II-2589), av den 24 oktober 2000 i mål T-178/98, Fresh Marine mot kommissionen (REG 2000, s. II-3331), och av den 8 juli 2003 i mål T-132/01, Euroalliages m.fl. mot kommissionen (REG 2003, s. II-2359).
- 50 Av vad ovan anförts framgår att kommissionen inte borde ha underlåtit att beakta den antidumpningsbestämmelse som innebär att kostnaden för biprodukter inte skall beaktas, men däremot dras av. Kommissionen förblev emellertid oemottaglig för ett antal ansträngningar från sökandens sida att rätta till institutionens misstag i detta avseende.

- 51 Sökanden har i sin replik åberopat artikel 6.8 i grundförordningen. Enligt denna bestämmelse är kommissionen skyldig att visa stor försiktighet, vilket framgår av domstolens rättspraxis i fråga om rätten till försvar. Kommissionen borde inte ha tillämpat bestämmelsen om tillgängliga uppgifter (i artikel 18.1 i grundförordningen), eftersom den enligt sökanden inte har att göra med en exportör som vägrar att samarbeta. Kommissionen borde i stället under hela undersökningens förlopp ha vidtagit nödvändiga åtgärder för att på bästa sätt undersöka förebringad bevisning, och den borde ha anpassat frågeformuläret och den kontroll den begär till den särskilda produkt som utgör föremål för undersökningen. Sökanden har även åberopat artikel 18.3 i grundförordningen och hävdatt att de upplysningar som lämnats till kommissionen i förevarande fall inte var av dålig kvalitet.
- 52 Sökanden har preciserat dessa upplysningar och bestritt att upplysningarna varit felaktiga. Sökanden har hävdatt att det är kommissionen som inte förmått tolka upplysningarna korrekt. Sökanden har bland annat gjort gällande att kostnadsavdraget för biprodukterna tydligt framgick av handlingen av den 8 november 2002 i dess lydelse efter rättelsen av den 18 november 2002. Sökanden har påstått sig ha nämnt frågan under kontrollbesöket och företett kommissionen skriftlig bevisning, särskilt fakturor för försäljning av biprodukterna. Efter det att den preliminära förordningen hade antagits försökte sökanden förgäves förklara förhållandet beträffande biprodukterna för kommissionen och sände kompletterande handlingar till denna.
- 53 Rådet har med stöd av kommissionen och DKL hävdatt att sökanden inte har lämnat samtliga upplysningar om biprodukterna vid tillverkningen av parakresol inom utsatt tid. Den rättspraxis sökanden åberopat i detta hänseende avser endast frågan huruvida kommissionen kan godta upplysningar som lämnats efter fristens utgång. Sökanden har inte förklarat vilka slutsatser som skall dras av världshandelsorganisationens beslut eller på vad sätt dessa är relevanta. Sådana beslut är inte bindande för gemenskapsdomstolarna och stöder i vart fall rådets inställning.

- 54 De domar som sökanden åberopat stöder inte dennes ståndpunkt med avseende på aktsamhetskravet, eftersom kommissionen och rådet iakttagit alla skyldigheter beträffande förfarandet som följer av dessa domar.
- 55 Det är i förevarande mål för det första därför inte fråga om huruvida institutionerna inte beaktat den antidumpningsbestämmelse som innebär att kostnaden för biprodukter inte skall beaktas, utan om sökanden på lämpligt sätt förklarat att de produktionskostnader för parakresol som angavs i svaret av den 8 november 2002 inbegrep kostnaderna för biprodukterna.
- 56 För det andra beaktade kommissionen de upplysningar om biprodukter som sökanden avgav i skrivelser av den 8 och den 18 november 2002 samt under kontrollbesöket. Enligt rådet kom kommissionen till slutsatsen att kostnaderna för biprodukterna inte kunde inbegripas i produktionskostnaderna för parakresol, eftersom sökanden under kontrollbesöket hade uppgivit att kostnaderna för biprodukterna hade kostnadsförts separat och eftersom detta framgick av handlingar som hade erhållits på platsen. Slutsatsen hade kunnat bli en annan om sökanden vid det tillfället hade klargjort att produktionskostnaderna för biprodukterna inte hade kostnadsförts separat och direkt och att försäljningsvärdet uppgick till beloppet [konfidentiellt]¹ kinesiska yuan (CNY) (vilket sökanden uppgett lång tid efter de preliminära upplysningarna).
- 57 För det tredje godtogs inte de upplysningar som lämnades efter kontrollbesöket, eftersom de inte kunde kontrolleras. Av den rättspraxis som sökanden åberopat framgår inte att institutionerna måste godta upplysningar som inte kan kontrolleras och som lämnats efter utgången av fristen och i synnerhet efter kontrollbesöket.

1 — Dolda konfidentiella uppgifter.

- 58 I sin duplik har rådet angett att kommissionen inte godtog avdrag för kostnaderna för biprodukterna för det första på grund av att sökandens svar på antidumpningsformuläret var ofullständigt, för det andra på grund av att sökanden inte heller under kontrollbesöket förklarade problemet eller uppvisade fakturorna och för det tredje på grund av att andra upplysningar som avgetts under förhör efter kontrollbesöket stred mot tidigare upplysningar och inte kunde kontrolleras inom de frister som fastställts i grundförordningen. Dessutom är inget av de språk som talas i Kina officiellt språk inom gemenskapen, och det åligger inte kommissionen att översätta handlingar som en exportör framlagt till stöd för en ansökan om nedsättning av sina produktionskostnader från kinesiska till ett gemenskapsspråk.
- 59 Sökanden har, tvärt emot vad denne påstått, inte samarbetat friktionsfritt med kommissionen. Det avgörande är upplysningarnas kvalitet och inte deras mängd. Rådet har tillagt att kommissionen så långt möjligt och med erforderlig noggrannhet har kontrollerat riktigheten i bevisningen. Det hade inte varit möjligt att kontrollera den nya bevisningen, som stod i strid med tidigare avgivna upplysningar, utan att göra ett andra kontrollbesök.
- 60 Rådet anser beträffande sökandens påstående om rätten till försvar att kommissionen på intet sätt åsidosatt denna. Kommissionen har gett sökanden många tillfällen att föra fram sin åsikt. Det är snarast så att sökanden inte utnyttjat sina rättigheter, eftersom denne lämnat upplysningar sent och genom att dessa varit motstridiga och ofullständiga.

Förstainstansrättens bedömning

- 61 Det framgår av rättspraxis att gemenskapsinstitutionerna, vad gäller handelspolitiska skyddsåtgärder, förfogar över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning med

hänsyn till de komplicerade ekonomiska, politiska och juridiska situationer som de skall bedöma (domstolens dom av den 7 maj 1987 i mål 240/84, NTN Toyo Bearing m.fl. mot rådet, REG 1987, s. 1809, punkt 19; svensk specialutgåva, volym 9, s. 75, förstainstansrättens dom av den 29 januari 1998 i mål T-97/95, Sinochem mot rådet, REG 1998, s. II-85, punkt 51, av den 17 juli 1998 i mål T-118/96, Thai Bicycle Industry mot rådet, REG 1998, s. II-2991, punkt 32, av den 4 juli 2002 i mål T-340/99, Arne Mathisen mot rådet, REG 2002, s. II-2905, punkt 53, och av den 28 oktober 2004 i mål T-35/01, Shanghai Teraoka Electronic mot rådet, REG 2004, s. II-3663, punkt 48).

62 Härav följer att gemenskapsdomstolens prövning av institutionernas bedömning måste begränsas till en kontroll av att förfarandereglerna har iakttagits, att de omständigheter som lagts till grund för det ifrågasatta valet är materiellt riktiga, att bedömningen av dessa omständigheter inte är uppenbart oriktig och att maktmissbruk inte förekommit (domstolens dom i det ovan i punkt 61 nämnda målet NTN Toyo Bearing m.fl. mot rådet, punkt 19, och av den 22 oktober 1991 i mål C-16/90, Nölle, REG 1991, s. I-5163, punkt 12, samt förstainstansrättens dom av den 28 september 1995 i mål T-164/94, Ferchimex mot rådet, REG 1995, s. II-2681, punkt 67, och domarna i de ovan i punkt 61 nämnda målen Thai Bicycle Industry mot rådet, punkt 33, domen i det ovan i punkt 61 nämnda målet Arne Mathisen mot rådet, punkt 54, samt domen i det ovan i punkt 61 nämnda målet Shanghai Teraoka Electronic mot rådet, punkt 49).

63 Förstainstansrätten erinrar om att när gemenskapsinstitutionerna förfogar över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning har iakttagandet av de garantier som ges av gemenskapens rättsordning i de administrativa förfarandena en betydelse som är än mer grundläggande, och den erinrar om att bland dessa garantier förekommer särskilt skyldigheten för den behöriga institutionen att med omsorg och opartiskhet undersöka alla relevanta uppgifter i det aktuella fallet, partens rätt att ge till känna sin ståndpunkt samt att få ett tillräckligt motiverat beslut (domstolens dom av den 21 november 1991 i mål C-269/90, Technische Universität München, REG 1991, s. I-5469, punkt 14, svensk specialutgåva, volym 11, s. I-453, och domen i det ovannämnda målet Nölle mot rådet och kommissionen, punkt 73).

64 På området för handelspolitiska skyddsåtgärder och särskilt antidumpningsåtgärder har gemenskapsdomstolarna härvid inte behörighet att bedöma frågor som är förbehållna gemenskapens myndigheter. Det åligger emellertid gemenskapsdom-

stolarna att säkerställa att institutionerna beaktat alla relevanta omständigheter och att de utvärderat handlingarna i ärendet med erforderlig noggrannhet för att det konstruerade normalvärdet skall kunna anses ha fastställts på ett skäligt sätt (domen i det ovan i punkt 62 nämnda målet Nölle, punkt 13, samt förstainstansrättens dom i det ovan i punkt 62 nämnda målet Ferchimex mot rådet, punkt 67, av den 12 oktober 1999 i mål T-48/96, Acme mot rådet, REG 1999, s. II-3089, punkt 39, och i det ovan i punkt 49 nämnda målet Fresh Marine mot kommissionen, punkterna 73–82). Det framgår i detta avseende tydligt av lydelsen i artikel 2.3 i grundförordningen att samtliga metoder för beräkning av det konstruerade normalvärde som anges där skall tillämpas så, att beräkningen blir skälig. Detta begrepp anges för övrigt uttryckligen i ovannämnda artikel 2.3 (domstolens dom av den 7 maj 1991 i mål C-69/89, Nakajima mot rådet, REG 1991, s. I-2069, punkt 35; svensk specialutgåva, volym 11, s. I-149, och domen i det ovannämnda målet Acme mot rådet, punkt 37).

- 65 Förstainstansrätten erinrar för övrigt om att det enligt grundförordningen visserligen åligger kommissionen att i egenskap av undersökande myndighet avgöra om den produkt som avses med antidumpningsförfarandet är föremål för dumpning och vållar skada när den övergår till fri omsättning inom gemenskapen, och det således inte ankommer på den institutionen att agera som om vissa delar av bevisbördan inte åvilade den (se, för ett motsvarande synsätt, förstainstansrättens dom av den 17 december 1997 i mål T-121/95, EFMA mot rådet, REG 1997, s. II-2391, punkt 74, och domen i det ovan i punkt 64 nämnda målet Acme mot rådet, punkt 40). Kommissionen har enligt grundförordningen emellertid inga undersökningsbefogenheter som ger den rätt att tvinga producenter eller exploatörer som utpekats i ett klagomål att delta i undersökningen eller att lämna upplysningar. Rådet och kommissionen är under dessa förhållanden beroende av att parterna samarbetar frivilligt för att lämna nödvändiga upplysningar inom utsatta frister. Parternas svar på det frågeformulär som föreskrivs i artikel 6.2 i grundförordningen och den kontroll som kommissionen senare kan göra på platsen och som föreskrivs i artikel 16 i den ovannämnda förordningen är härvid väsentliga för antidumpningsförfarandets förlopp. Antidumpningsförfarandet innebär en risk för att institutionerna beaktar andra uppgifter än dem som lämnats till svar på frågeformuläret när de företag som åsyftas med undersökningen inte samarbetar och detta syftar till att uppmuntra dessa företag till att samarbeta lojalt och omsorgsfullt (se, för ett motsvarande synsätt, domen i det ovan i punkt 64 nämnda målet Acme mot rådet, punkterna 42–44, och dom av den 28 oktober 1999 i mål T-210/95, EFMA mot rådet, REG 1999, s. II-3291, punkt 71).

- 66 Det framgår vidare av domstolens rättspraxis att bland annat de fordringar som följer av att rätten till försvar iaktas skall beaktas vid tolkning av grundförordningens bestämmelser om upplysningar från berörda parter. Dessa fordringar skall nämligen beaktas inte endast i samband med förfaranden som kan leda till sanktionsåtgärder, utan även i samband med undersökningsförfaranden som genomförs innan en antidumpningsförordning antas som kan påverka berörda företag direkt och individuellt och få ofördelaktiga följder för dessa (domstolens dom av den 27 juni 1991 i mål C-49/88, Al-Jubail Fertilizer mot rådet, REG 1991, s. I-3187, punkt 15).
- 67 Det framgår slutligen av rättspraxis att det är befogat att fastställa frister för svar och upplysningar till institutionerna från de företag som berörs av ett antidumpningsförfarande för att förfarandet skall kunna genomföras inom de frister som föreskrivs i grundförordningen. Instruktionerna har emellertid ett stort utrymme för skönsmässig bedömning beträffande huruvida det är lämpligt att beakta svar och upplysningar som lämnats för sent. Att för sent lämnade svar och upplysningar beaktas kan inte anses oriktigt i den mån det inte kan vara till skada för övriga parter rättigheter i förfarandet och inte otillbörligt förlänger förfarandet (domen i det ovan i punkt 49 nämnda målet Euroalliages m.fl. mot kommissionen, punkt 81).
- 68 Förstainstansrätten skall i detta samband undersöka om rådet, såsom sökanden hävdar, åsidosatt sin skyldighet att göra en noggrann undersökning och att fastställa normalvärdet på ett skäligt sätt.
- 69 I artikel 2.3 i grundförordningen anges två alternativa metoder för att beräkna det konstruerade normalvärdet för en produkt. Enligt den första metoden, som är relevant i förevarande mål, skall normalvärdet beräknas på grundval av produktionskostnaden jämte ett skäligt belopp för att täcka försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst.

70 I förevarande mål uppkommer frågan huruvida kommissionen och rådet, med beaktande av de upplysningar som dessa förfogade över, hade grund för att anse att produktionskostnaderna för biprodukterna till parakresol inte skulle dras av från produktionskostnaderna för den produkten, eftersom de direkt kostnadsförts för de ovannämnda biprodukterna.

Sökandens svar av den 8 november 2002 på antidumpningsformuläret och sökandens telefaxmeddelande av den 18 november 2002

71 Sökanden upplyste i förevarande fall kommissionen, före kontrollbesöket, om att produktionen av parakresol gav upphov till två biprodukter, blandad fenol och aluminiumsulfid — eller natriumsulfid enligt sökandens rättelse vid kontrollbesöket — och att det fanns separata avsättningsmöjligheter för dessa produkter. Sökanden har även uppgett för kommissionen att produktionskostnaderna för biprodukterna under undersökningsperioden uppgick till [konfidentiellt] CNY. Dessa upplysningar angavs i avsnitten E–G i sökandens svar av den 8 november 2002 på antidumpningsformuläret, bland annat beträffande det sistnämnda beloppet i tabellerna ECCOP (F-4,6) och DMCOP (F-4,7), som bilagts punkterna 6 och 7 i avsnitt F-4, som har rubriken produktionskostnad i det ovannämnda frågeformuläret. Upplysningar lämnades även i sökandens telefaxmeddelande av den 18 november 2002 med rättelser till svaret, särskilt avseende beaktande av kostnaderna för biprodukterna.

72 Närmare bestämt avsåg telefaxmeddelandet av den 18 november 2002 att komplettera tomrum som i samband med svaret av den 8 november 2002 lämnats i vissa rutor i tabellen för kostnader i punkt 1 i avsnitt F-4, som har rubriken "Produktionskostnad" i antidumpningsformuläret (nedan kallad tabell F-4.1). Det ovannämnda telefaxmeddelandet avsåg även att upplysa kommissionen om att de belopp som hade lämnats i tabellen inbegrep avdrag för produktionskostnaderna för biprodukterna. Detta är anledningen till att totalkostnaden för parakresolproduktionen för undersökningsperioden, som enligt de belopp som angetts i tabell F-4.1 i

dess lydelse av den 8 november 2002, uppgick till [konfidentiellt] CNY, i den lydelse av tabellen som sändes till kommissionen den 18 november 2002 hade sänkts till [konfidentiellt] CNY.

- 73 Av vad ovan anförts framgår att sökanden genom telefaxmeddelandet av den 18 november 2002 begärde att produktionskostnaden för parakresol under undersökningsperioden skulle fastställas till [konfidentiellt] CNY i stället för [konfidentiellt] CNY, det vill säga en minskning med [konfidentiellt] CNY, vilket enligt sökanden motsvarar produktionskostnaderna för biprodukterna under undersökningsperioden.
- 74 Förstainstansrätten erinrar vidare om att beloppet [konfidentiellt] CNY, liksom beloppet [konfidentiellt] CNY redan har angivits i svaret av den 8 november 2002. Det sistnämnda beloppet återfinns således i rutan Undersökningsperiod/Total produktionskostnad (IP/Total Production Cost) i den sammanfattande tabellen över kostnader i avsnitt F-4.2 i antidumpningsformuläret som sändes till kommissionen den 8 november 2002 (nedan kallad tabell F-4.2).
- 75 Förstainstansrätten konstaterar emellertid att både den preliminära förordningen och den preliminära upplysningshandlingen endast grundar sig på de uppgifter som lämnats i tabell F-4.1 i dess lydelse av den 8 november 2002 och att telefaxmeddelandet och de rättelser som meddelats i detta inte nämns, ens för att underkänna dem.
- 76 Förstainstansrätten anser att den omständigheten att telefaxmeddelandet av den 18 november 2002 inte nämns i den preliminära förordningen eller i den preliminära upplysningshandlingen beror på kommissionens tolkning av telefaxmeddelandet och på kommissionens inställning under kontrollbesöket den 25 och den 26 november 2002.

Kommissionens tolkning av telefaxmeddelandet av den 18 november 2002

- 77 Det framgår av rådets skrivelser till förstainstansrätten och av rådets svar på förstainstansrättens frågor under förhandlingen att kommissionen förstod telefaxmeddelandet av den 18 november 2002 så, att sökanden direkt kostnadsförde produktionskostnaderna för biprodukterna enligt en analytisk bokföringsmetod kallad avkastningsmetoden (yield method).
- 78 Denna metod består enligt rådet i att produktionskostnaderna, på grundval av avkastningen, kostnadsförs direkt för de olika produkter som uppkommer under produktionen. Metoden innebär att produktionskostnaden för biprodukterna inte ingår i produktionskostnaderna för den ifrågavarande produkten. Denna metod skiljer sig enligt rådet från en annan metod kallad marknadsvärdesmetoden, som baseras på biprodukternas marknadsvärde eller försäljningspris. Denna metod innebär inte att kostnaderna för biprodukterna kostnadsförs direkt, utan innebär att kostnaderna för dessa dras av från produktionskostnaderna för den ifrågavarande produkten.
- 79 Anledningen till att kommissionen vid den första läsningen och bedömningen av telefaxmeddelandet av den 18 november 2002 uppfattade att sökanden tillämpade avkastningsmetoden är att sökanden i två fotnoter i telefaxmeddelandet angav anledningarna till att svaren i antidumpningsformuläret rättades och därvid uttryckte sig i produktionskostnader för biprodukterna och inte i marknadsvärde eller försäljningspris.

Kontrollbesöket och den preliminära förordningen

- 80 Förstainstansrätten konstaterar att parterna är oense om innehållet i deras överläggningar avseende biprodukterna under kontrollbesöket. Sökanden har påstått

sig under kontrollbesöket tydligt ha upprepat den begäran om avdrag som tidigare framförts skriftligt den 18 november 2002 och att den var förvissad om att kommissionen hade förstått denna begäran. Rådet har gjort gällande att sökanden bekräftat för kommissionen att produktionskostnaderna för biprodukterna kostnadsförts direkt för dessa, vilket föranledde kommissionen att anse att det saknades anledning att göra avdrag för dessa kostnader.

81 Förstainstansrätten erinrar med avseende på frågan huruvida detta missförstånd hade kunnat eller borde ha skingrats att kommissionen, när den tog upp frågan om biprodukterna under kontrollbesöket, visserligen med nödvändighet hade sin egen tolkning av telefaxmeddelandet av den 18 november 2002 i åtanke, en tolkning som grundade sig på lydelsen i telefaxmeddelandets fotnoter och som inte medgav några slutsatser, men att denna institution därmed inte kunde vara ovetande om de rättelser av svaret av den 8 november 2002 som uttryckts i siffror i det ovannämnda telefaxmeddelandet. Kommissionen var därför eller borde ha varit medveten om att dess förutfattade tolkning av telefaxmeddelandet av den 18 november 2002, som angetts ovan i punkt 77, inte stämde överens med den ovan i punkt 73 nämnda begäran i detta telefaxmeddelande om att produktionskostnaden för parakresol skulle minskas med ett visst belopp.

82 Det skall således konstateras att kommissionen inte försökt att avhjälpa den ovannämnda bristen på överensstämmelse.

83 Det framgår nämligen av rådets skrivelser att kommissionen ställt "en exakt fråga" till sökanden, nämligen huruvida sökanden direkt kostnadsförde de förenade kostnaderna i förhållande till avkastningen av parakresolproduktionen. Svaret "övertygade" kommissionen om dess inställning att kostnaderna för biprodukterna inte skulle dras av. Kommissionen ansåg därför att det var onödigt att närmare undersöka kostnaderna för biprodukterna. I sökandens skrivelser betonas även att kommissionen visade sig ointresserad av frågan om biprodukterna efter sökandens

svar på kommissionens fråga i detta hänseende. Även ordalagen i det protokoll från kontrollbesöket som kommissionen upprättade den 3 december 2002 och som rådet ingett till svar på en skriftlig fråga från förstainstansrätten samt uttalanden under förhandlingen utgör stöd för denna beskrivning av innehållet i parternas överläggningar avseende biprodukterna under kontrollbesöket.

84 Av vad ovan anförts framgår att kommissionen, sedan sökanden hade besvarat frågan hur biprodukterna beaktades, inte meddelade denne vilka slutsatser den drog av svaret, det vill säga att kostnaderna för biprodukterna inte skulle dras av, och detta trots att dessa slutsatser stod i strid med sifferuppgifterna i telefaxmeddelandet av den 18 november 2002, vari angavs att produktionskostnaden för parakresol skulle fastställas till [konfidentiellt] CNY i stället för [konfidentiellt] CNY, det vill säga en minskning med [konfidentiellt] CNY, vilket enligt sökanden motsvarade produktionskostnaden för biprodukterna. Telefaxmeddelandet innebar således i sak en begäran om nedsättning av produktionskostnaderna för biprodukterna.

85 Förstainstansrätten erinrar om att eftersom kommissionen inte tog upp denna svårighet kunde sökanden i detta skede av undersökningen omöjligen veta att kommissionen hade fastslagit att anledning saknades att dra av kostnaderna för biprodukterna. Det var nämligen endast kommissionen som kunde ha kännedom om — och därmed göra gällande — bristen på överensstämmelse mellan den i siffror uttryckta begäran i telefaxmeddelandet av den 18 november 2002 och det sätt på vilket den hade för avsikt att behandla kostnaderna för biprodukterna. Kommissionens tystnad under kontrollbesöket gav sökanden anledning att tro att kommissionen hade förstått begäran om nedsättning och att denna inte gav upphov till svårigheter.

86 Rådet och kommissionen har emellertid hävdad under förhandlingen att anledningen till att kommissionen inte gjorde avdrag för kostnaderna för biprodukterna i den preliminära förordningen var att sökanden i sitt svar på antidumpningsformuläret inte hade lämnat tillräckliga uppgifter för att motivera ett sådant avdrag.

Det åligger nämligen inte institutionerna att sätta sig i parternas ställe med avseende på de svar som skall lämnas på antidumpningsformuläret och inte heller att göra en undersökning med alla medel. Rådet och kommissionen har vidare hävdad att kommissionen under kontrollbesöket och med beaktande av den korta tid som stod till dess förfogande hade skäl för att begränsa sig till att föra upp sökandens svar utan att reagera på dessa.

87 Det är, såsom framgår av den rättspraxis som anförts ovan i punkt 65, riktigt att det inte åligger kommissionen att sätta sig i berörd parts ställe när den samlar in upplysningar som berörda parter skall inge i samband med antidumpningsundersökningen. Det gäller visserligen särskilt att kommissionen är skyldig att i görligaste mån kontrollera riktigheten i de uppgifter som lämnas av berörda parter och som läggs till grund för de avgöranden som träffas (se artikel 6.8 i grundförordningen). Denna skyldighet förutsätter emellertid att parterna samarbetar med kommissionen i den mening som avses i artikel 18 i grundförordningen. Enligt den sistnämnda bestämmelsen kan preliminära eller slutgiltiga, positiva eller negativa avgöranden fattas på grundval av tillgängliga uppgifter när någon berörd part vägrar att ge tillgång till eller på något annat sätt inte lämnar nödvändiga uppgifter inom den tidsfrist som föreskrivs i grundförordningen eller väsentligen hindrar undersökningen. Detsamma gäller om det framkommer att någon berörd part har lämnat oriktiga eller vilseledande uppgifter.

88 Förstainstansrätten erinrar emellertid ändå först och främst om att det är ostridigt att sökanden inte vid något tillfälle under antidumpningsförfarandet visat bristande samarbetsvilja i den mening som avses i artikel 18 i grundförordningen.

89 Förstainstansrätten finner i synnerhet att rådets och kommissionens argument att den sistnämnda institutionen inte gjorde avdrag för kostnader för biprodukterna i den preliminära förordningen beroende på att sökanden i sitt svar på antidumpningsformuläret och vid kontrollbesöket inte hade lämnat tillräckliga uppgifter för att motivera ett sådant avdrag inte ger uttryck för de verkliga omständigheterna.

- 90 Det är nämligen inte på grund av någon sådan påstådd brist i de uppgifter som sökanden lämnat som kommissionen inte drog av kostnaderna för biprodukterna, utan på grund av att kommissionen hade förstått sökandens uppgifter och svar så, att denne inte önskade något avdrag. Såsom anges ovan i punkt 83 ansåg sig kommissionen vid kontrollbesöket "övertygad", i den bedömning som grundade sig på dess förutfattade tolkning av telefaxmeddelandet av den 18 november 2002, om att kostnaderna för biprodukterna inte skulle dras av.
- 91 Om rådets och kommissionens uppfattning, som grundar sig på påståendet att det var befogat att inte göra avdrag, eftersom de upplysningar som hade meddelats till stöd för begäran om avdrag var bristfälliga, var riktig borde kommissionen under kontrollbesöket först och främst ha meddelat sökanden att dennes begäran om avdrag, såsom denna hade formulerats, inte var tillräckligt motiverad för att kunna beaktas. Även om kommissionen under kontrollbesöket underlätit att upplysa sökanden om att denna brist förelåg var den, i enlighet med den skyldighet att lämna detaljerade upplysningar och den motiveringsskyldighet som uttryckligen föreskrivs i artikel 20.1 respektive artikel 14.2 i grundförordningen och som det erinras om ovan i punkterna 66 respektive 63 anförd rättspraxis, åtminstone skyldig att ange i den preliminära upplysningshandlingen och i den preliminära förordningen att begäran om avdrag för kostnaderna för biprodukterna hade avslagits i avsaknad av tillräcklig bevisning. Förstainstansrätten konstaterar emellertid att frågan om avdrag för kostnaderna för biprodukterna över huvud taget inte nämns i den preliminära upplysningshandlingen eller i den preliminära förordningen.
- 92 Kommissionens tolkning av telefaxmeddelandet av den 18 november 2002 och den omständigheten att kommissionen inte meddelade sökanden att en motsättning förelåg mellan de i siffror uttryckta beloppen i detta telefaxmeddelande och det sätt på vilket den hade för avsikt att behandla kostnaderna för biprodukterna innebar att kommissionen inte kunde genomföra sådana kontroller under kontrollbesöket som skulle ha varit påkallade om den hade klargjort den ovannämnda motsättningen. En överläggning skulle därvid ha följt och missförståndet mellan parterna hade kunnat lösas, vilket skulle ha föranlett kommissionen att konstatera att sökanden begärde att kostnaderna för biprodukterna skulle dras av.

- 93 Kommissionens argument under förhandlingen att denna, med hänsyn till den begränsade tid som avsatts för kontrollbesöket och den mängd upplysningar som skulle kontrolleras, inte hade några andra skyldigheter under detta besök än att passivt anteckna sökandens svar för senare bedömning kan härvid inte godtas.
- 94 Det är visserligen riktigt att kommissionen inte kunde sätta sig i parternas ställe i samband med antidumpningsundersökningen och bland annat under kontrollbesöket. Parterna är skyldiga att samarbeta lojalt och effektivt och lämna kommissionen nödvändiga och exakta upplysningar. Under de särskilda omständigheterna i förevarande mål kunde kommissionen emellertid inte utan att åsidosätta sin skyldighet att göra en noggrann undersökning underlåta att upplysa sökanden om den bristande överensstämmelse den upptäckt eller bort upptäcka mellan de i siffror uttryckta beloppen i telefaxmeddelandet av den 18 november 2002 och dess uppfattning att sökandens svar innebar att denne inte begärde att kostnaderna för biprodukterna skulle dras av.
- 95 Förstainstansrätten erinrar, i den mån de ovannämnda argumenten skulle antyda att kommissionen hade behov av att bedöma sökandens svar vid ett senare tillfälle för att slutgiltigt fastställa sin inställning till hur kostnaderna för biprodukterna skulle behandlas, om att detta inte överensstämmer med omständigheten att kommissionen under kontrollbesöket ansåg sig övertygad i sin inställning till hur dessa kostnader skulle behandlas och därför inte ansåg det nödvändigt att undersöka ämnet vidare.
- 96 Av vad ovan anförts framgår att kommissionen, med beaktande av de särskilda omständigheterna i förevarande mål, gjort en uppenbart oriktig bedömning av lydelsen i telefaxmeddelandet av den 18 november 2002 och åsidosatt den skyldighet som det erinrats om i ovan i punkt 64 angiven rättspraxis, nämligen att beakta alla relevanta omständigheter och utvärdera handlingarna i ärendet med erforderlig

noggrannhet för att det konstruerade normalvärdet skall kunna anses ha fastställts på ett skäligt sätt.

- 97 Förstainstansrätten skall därför undersöka om dessa rättsstridiga omständigheter, som inträffade vid tiden för den preliminära förordningen, har inneburit att den ifrågasatta förordningen är rättsstridig. Den omständigheten att kommissionen gjort en uppenbart oriktig bedömning och åsidosatt skyldigheten att göra en noggrann bedömning i det inledande skedet av antidumpningsförfarandet innebär nämligen inte med nödvändighet att den förordning som rådet antagit är rättsstridig.

Den ifrågasatta förordningen

- 98 I skäl 12 i den ifrågasatta förordningen använde rådet exakt samma formuleringar som i kommissionens förslag till slutlig förordning och behandlade frågan om biprodukterna enligt följande:

”[Sökanden] hävdade att produktionskostnaden för två andra produkter borde dras av från den sammanlagda produktionskostnaden, eftersom de härrör från samma tillverkningsprocess och säljs separat. [Sökanden] kunde inte lägga fram någon bevisning till stöd för detta påstående. De dokument som insamlats på plats visade i själva verket att de direkta kostnaderna redan hade påförts de olika produkterna i överensstämmelse med svaret i det ursprungliga frågeformuläret. Detta påstående måste därför avvisas.”

- 99 Förstainstansrätten konstaterar att kommissionen och rådet står fast vid att behandla kostnaderna för biprodukterna på samma sätt i förslaget till slutlig förordning och i den ifrågasatta förordningen som i den preliminära förordningen.

- 100 Kommissionen och rådet stod därmed fast vid beloppet [konfidentiellt] CNY som angetts som tillverkningskostnad för parakresol i den preliminära förordningen och vid att inte dra av kostnaderna för biprodukterna. Rådet och kommissionen har inte ifrågasatt att dessa produkter finns och att de saluförs, något de båda institutionerna bekräftat i sitt svar på förstainstansrättens fråga under förhandlingen, vilket beaktats i förhandlingsprotokollet.
- 101 Förstainstansrätten skall därför undersöka huruvida beslutet att inte dra av kostnaderna för biprodukterna, när detta upprepades i förslaget till slutlig förordning och särskilt i den ifrågasatta förordningen, följde av att skyldigheten hade åsidosatts att beakta alla relevanta omständigheter och att utvärdera handlingarna i ärendet med erforderlig noggrannhet för att det konstruerade normalvärdet skall kunna anses ha fastställts på ett skäligt sätt i den mening som avses i den rättspraxis som anförts ovan i punkt 64.
- 102 Rådet har i sak gjort gällande fyra argument vid förstainstansrätten för att motivera att den lösning som valdes i den preliminära förordningen bibehölls i den ifrågasatta förordningen.
- 103 Rådet har i sitt första argument hävdatt att sökandens svar på frågeformuläret var ofullständigt.
- 104 Förstainstansrätten erinrar emellertid om att detta argument rör omständigheter som föregick den preliminära förordningen och som således förelåg när den förordningen antogs. Oavsett om argumentet är riktigt, hindrade det inte kommissionen från att i den ovannämnda preliminära förordningen underförstått, men med nödvändighet medge att biprodukterna fanns och att de salufördes och att

behandla dem på särskilt sätt genom att inte göra avdrag för dem, med motiveringen att kostnaderna kostnadsförts direkt för biprodukterna. Genom argumentet klargörs således inte varför kommissionen och rådet stod fast vid den valda lösningen i förslaget till slutlig förordning och i den ifrågasatta förordningen, på grundval av en uppenbart oriktig bedömning och att skyldigheten att göra en noggrann bedömning åsidosatts i den preliminära förordningen.

105 Rådet har i sitt andra argument hävdad att sökanden under kontrollbesöket inte på nytt förklarade svårigheten med biprodukterna eller visade fakturor för dessa.

106 Förstainstansrätten erinrar om att inte heller det andra argumentet kan godtas, eftersom även detta avser omständigheter som föregick den preliminära förordningen och som således förelåg när den förordningen antogs. Den påstådda omständigheten att sökanden inte på nytt förklarade svårigheten med biprodukterna under kontrollbesöket eller visade fakturor för dessa hindrade inte heller, även om den är riktig, vilket sökanden för övrigt bestämt bestritt, kommissionen från att medge att biprodukterna fanns och att de salufördes vid tiden för den preliminära förordningen och utgör inte någon förklaring till varför behandlingen av kostnaderna för biprodukterna i detta skede bibehölls i den ifrågasatta förordningen.

107 Förstainstansrätten påpekar för fullständighetens skull att om sökanden, såsom rådet påstått, inte lämnade några ytterligare upplysningar under kontrollbesöket, berodde detta endast på att kommissionens hållning under detta besök gav sökanden anledning att tro att hans begäran om avdrag hade uppfattats korrekt och inte gav anledning till svårigheter i sig (se ovan punkt 85). Förstainstansrätten anser och parterna har under förhandlingen inte bestritt att om kommissionen hade gjort gällande att sifferuppgifterna i telefaxmeddelandet av den 18 november 2002 inte stämde överens med hur den hade uppfattat sökandens svar, hade parterna börjat överlägga och frågan om biprodukterna hade klarlagts.

- 108 Förstainstansrätten preciserar att dessa överväganden inte avser att uttrycka att kommissionen borde ha gjort en mer omfattande undersökning. Det är endast fråga om att dra konsekvenserna av de skyldigheter som, såsom erinrats ovan, åligger en institution som har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning, nämligen att med omsorg och opartiskhet undersöka alla relevanta uppgifter i det aktuella fallet och utvärdera handlingarna i ärendet med erforderlig noggrannhet för att det konstruerade normalvärdet skall kunna anses ha fastställts på ett skäligt sätt. Det följer av dessa skyldigheter att institutionerna, med undantag av när samarbetet brister i den mening som avses i artikel 18 i grundförordningen, vilket inte är fallet i förevarande mål, tydligt skall meddela den berörde aktören när de inte rimligen kan anse sig ha fått tillräckliga upplysningar i en fråga som är av direkt relevans för att fastställa normalvärdet. Denna skyldighet liknar skyldigheten enligt artikel 6.8 i grundförordningen att i görligaste mån undersöka riktigheten i de uppgifter som lämnas av berörda parter och som läggs till grund för institutionernas avgöranden.
- 109 Rådets tredje argument sönderfaller i två delar. De upplysningar som sökanden lämnade stred mot tidigare lämnade upplysningar och de lämnades sent och på ett språk som inte kunde utnyttjas.
- 110 Förstainstansrätten finner att påståendet om motstridighet inte kan godtas av nedanstående skäl.
- 111 Rådet har för det första anfört detta påstående endast i syfte att kritisera den bevisning som sökanden förebringat. Påståendet gör det inte möjligt för rådet att motivera den lösning av frågan om biprodukterna som det slutligen valde. En lösning i den preliminära förordningen som grundar sig på en uppenbart oriktig bedömning och på att det inte har gjorts en noggrann bedömning kan inte vidmakthållas i en slutlig förordning med motiveringen att de upplysningar sökanden lämnat senare innehåller motsägelser. Ett sådant argument gör inte den

behandling som rådet slutligen valde befogad i större utsträckning än de två första argumenten som bedömts ovan.

- 112 Förstainstansrätten påpekar för fullständighetens skull att vissa av de motsägelser som rådet har åberopat och gjort gällande i sitt svaromål inte styrkts.
- 113 Den omständigheten att sökanden uppgett "att produktionskostnaderna för biprodukterna inte skilts från produktionskostnaderna för parakresol" och begärt att "de särskilda kostnader som är förenade med tillverkningen av biprodukterna skall dras av från produktionskostnaderna för parakresol" och den omständigheten att sökanden tvekade mellan avkastningsmetoden och marknadsvärdesmetoden innebär inte att sökandens yttranden är verkligt motstridiga. Motstridigheten, om någon sådan föreligger, står mellan sökandens begäran och det sätt på vilket kommissionen förstått denna vid tiden för den preliminära förordningen. Motstridigheten förefaller även härröra från att kommissionen och rådet strängt håller sig till de olika slagen av metoder för att beakta kostnaderna för biprodukter som angetts ovan i punkterna 77 och 78. Förstainstansrätten erinrar emellertid om att artikel 2.5 i grundförordningen under förutsättning att bokföringen överensstämmer med det berörda landets allmänt erkända bokföringsprinciper inte innehåller någon särskild begränsning beträffande vilka metoder som kan användas vid utvärdering och bokföring av kostnader.
- 114 Inte heller rådets påstående att sökanden lämnat upplysningar sent och att dessa inte kunnat kontrolleras, antingen detta beror på frister eller har språkliga grunder, ger fog för att i den ifrågasatta förordningen behålla den ursprungliga lösningen, som grundar sig på en uppenbart oriktig bedömning och på att det inte har gjorts en noggrann bedömning.
- 115 Förstainstansrätten anser vidare att detta påstående saknar grund.

- 116 Förstainstansrätten erinrar för det första om att rådet under förhandlingen avstått från att åberopa det förhållandet att de upplysningar som sökanden lämnade avseende biprodukter den 18 november 2002 hade lämnats sent, såsom kommissionen åberopat i telefaxmeddelandet av den 25 augusti 2003.
- 117 Däremot kvarstår att kommissionens ställningstagande i sitt förslag till slutlig förordning och rådets ställningstagande i den ifrågasatta förordningen bland annat grundar sig på att dessa upplysningar lämnades sent.
- 118 Det är emellertid fastslaget dels att telefaxmeddelandet av den 18 november 2002 visserligen inkom några dagar efter utgången av fristen för att besvara antidumpningsformuläret, men att det kom kommissionen till handa sju dagar före kontrollbesöket. Genom detta telefaxmeddelande besvarades å andra sidan ett telefaxmeddelande från kommissionen av den 15 november 2002, i vilket sökanden uttryckligen uppmanades att meddela alla misstag som upptäcktes under förberedelserna för kontrollbesöket. Det är slutligen fastslaget att kommissionen i sin tur beaktade telefaxmeddelandet av den 18 november 2002. Kommissionen utnyttjade för övrigt härvid den möjlighet att beakta upplysningar som kommer den till handa efter utgången av utsatt frist, som medges enligt ovan i punkt 67 anförd rättspraxis. Kommissionen kunde under dessa förhållanden inte rimligen göra gällande att telefaxmeddelandet av den 18 november 2002 hade inkommit för sent, för att därigenom motivera avslaget att ompröva frågan om biprodukterna, något den emellertid ändå gjorde gällande i telefaxmeddelandet av den 25 augusti 2003.
- 119 Kommissionen åberopade i telefaxmeddelande av den 25 augusti 2003 att begäran om avdrag för försäljningsvärdet för biprodukterna, vilken sökanden enligt kommissionen hade framställt först den 22 april 2003, det vill säga efter den preliminära förordningen, hade inkommit för sent. Förstainstansrätten anser att begäran om avdrag för kostnaderna för biprodukterna, även om sökanden borde ha kunnat ge mer detaljerade svar på antidumpningsformuläret, ändå tydligt framgår av telefaxmeddelandet av den 18 november 2002 vilket, såsom ovan angetts i punkt 73, innehöll en begäran om att produktionskostnaden för parakresol under undersök-

ningsperioden skulle fastställas till [konfidentiellt] CNY i stället för [konfidentiellt] CNY, det vill säga en minskning med [konfidentiellt] CNY, vilket enligt sökanden motsvarade produktionskostnaderna för biprodukterna under undersökningsperioden. Förstainstansrätten anser således att kommissionen och rådet under de särskilda förhållandena i målet inte kan klandra sökanden för att ha sänt ytterligare upplysningar efter att först genom den preliminära förordningen ha fått upplysning om att kommissionen inte förstått begäran om avdrag. Härav följer att sökanden till stöd för begäran om avdrag för kostnaderna för biprodukterna kunde lämna sådana upplysningar efter den preliminära förordningen, i synnerhet i skrivelsen av den 22 april 2003. Det ålåg härvid kommissionen att göra en noggrann omprövning och vid behov genomföra ytterligare kontroller. Ett motsatt ställningstagande skulle under de särskilda förhållandena i målet innebära att den del av antidumpningsförfarandet som följer på den preliminära förordningen saknade innebörd och ändamålsenlig verkan.

- 120 Inte heller rådets bedömning att vissa handlingar — huvudsakligen bokföringshandlingar som sökanden hade överlämnat den 23 och den 25 juli 2003 — hade inletts endast på kinesiska kan godtas av nedan angivna skäl. Oberoende av vem det ålåg att eventuellt översätta dessa handlingar, kan det vid bedömningen inte bortses från att det under de särskilda omständigheterna i förevarande mål ålåg kommissionen i egenskap av undersökande myndighet och mot bakgrund av sökandens kommentarer av den 22 april 2003 att utan uppskov göra en fullständig och noggrann omprövning av sitt ställningstagande i den ovannämnda förordningen avseende biprodukterna. Förutsatt att en sådan skyldighet ålåg sökanden hade kommissionen vid detta tillfälle kunnat fordra att sökanden skulle bifoga en översättning till de ingivna handlingarna. Kommissionen tog emellertid inget initiativ till omprövning. Sökanden sände däremot handlingar till kommissionen som denna inte hade begärt. Rådet och kommissionen kan därvid inte göra gällande inför förstainstansrätten att översättning saknats för att motivera att handlingar som sökanden sänt in efter den provisoriska förordningen inte bedömts. Kommissionen angav för övrigt inte detta skäl i telefaxmeddelandet av den 25 augusti 2003.

121 Rådet har i sitt fjärde argument anført att det i de handlingar som insamlades på platsen angavs att kostnaderna för biprodukterna kostnadsfördes direkt för dessa biprodukter. De handlingar som överlämnades till kommissionen under kontrollbesöket och som avses med detta argument är fyra till antalet. Det är för det första fråga om en handling med rubriken "Tabell för beräkning av produktionskostnader hos Shandong Reipu Bio-chemicals Ltd" (Product cost calculation table of Shandong Reipu Bio-chemicals Ltd), som återfinns i bilaga A19 till ansökan (nedan kallad handling A19). Det är för det andra fråga om en handling med rubriken "Produktionskostnad — undersökningsperioden" (Cost of production IP), som återfinns i bilaga A20 till ansökan (nedan kallad handling A20). Det är för det tredje fråga om en handling med rubriken "Huvudbok över helfabrikat för parakresol" (Ledger of finished products for paracresol), som återfinns i bilaga A21 till ansökan (nedan kallad handling A21). Det är för det fjärde fråga om en handling med rubriken "Statistik över kostnader för berörda produkter under undersökningsperioden" (Cost statistics of products concerned during the investigation period), som återfinns i bilaga A22 till ansökan (nedan kallad handling A22). Samtliga handlingar utgörs av sifvertabeller.

122 Det skall konstateras att kommissionens kritik avseende handling A19, som rådet har upprepat i svaromålet, inte klargör varför kommissionen ansåg att det angavs i denna handling att kostnaderna för biprodukterna hade kostnadsförts direkt för dessa. Det skall härvid anmärkas att rådet omedelbart efter denna kritik i svaromålet tillägger att "för att förtydliga frågan om biprodukterna och avgöra hur frågan skulle handläggas frågade kommissionens tjänstemän med ansvar för undersökningen sökanden ... om denne kostnadsförde kostnaderna direkt i förhållande till avkastningen". Det var endast "med beaktande av [sökandens] svar [som] kommissionen bedömde att de kostnader som angetts i ... handling A19 endast avsåg den berörda produkten och därav drog slutsatsen att det inte fanns skäl att

göra något avdrag från de belopp som angetts som produktionskostnad för parakresol”.

- 123 Härav framgår således att det inte var på grund av innehållet i handling A19 som kommissionen ansåg att kostnaderna för biprodukterna hade kostnadsförts direkt för dessa, utan endast på grund av det sätt på vilket kommissionen förstod sökandens svar på den fråga som hade ställts i detta hänseende.
- 124 Det framgår tydligt av rådets svaromål att kommissionen vare sig begärt eller undersökt handlingarna A20 och A21 av skäl hänförliga till svaret på frågan om biprodukterna.
- 125 Beträffande handling A22 har rådet i svaromålet anfört att kommissionen ”inte syftade på denna särskilt uppställda handling när den drog slutsatsen att kostnaderna i samband med biprodukterna redan kostnadsförts för dessa”.
- 126 Av rådets beskrivning av hur kontrollbesöket förlöpte framgår såsom angetts ovan i punkt 83 mera allmänt att kommissionen var ointresserad av de fyra ovannämnda handlingarna när den trodde sig ha fått sökandens bekräftelse på att kostnaderna för biprodukterna hade kostnadsförts direkt.

- 127 Av vad ovan anförts framgår att kommissionens påstående, som framfördes under bland annat hearingen den 19 maj 2003 och upprepades oförändrat i skäl 12 i den ifrågasatta förordningen, med innebörden att det i de handlingar som överlämnades under kontrollbesöket angavs att kostnaderna för biprodukterna inte skulle dras av saknar grund.
- 128 Det framgår slutligen av en undersökning av rådets fyra ovannämnda argument att kommissionen och därefter rådet felaktigt vägrat att efter den preliminära förordningen göra en seriös omprövning av huruvida kostnaderna för biprodukterna hade behandlats på lämpligt sätt i detta skede, vilket medförde att den uppenbart oriktiga bedömningen och den omständigheten att skyldigheten att göra en noggrann undersökning hade åsidosatts i samband med den preliminära förordningen även inverkade på den ifrågasatta förordningen.
- 129 Förstainstansrätten preciserar att det inte är fråga om att påstå att rådet i förevarande fall borde ha genomfört det avdrag som sökanden begärde på grundval av endast de upplysningar som denne hade lämnat före och efter den preliminära förordningen. Förstainstansrätten kan inte bedöma vad en sådan noggrann omprövning skulle ha lett till. Det är inte heller fråga om att påstå att upplysningarna var fullödiga och kunde godtas utan kontroll, utan endast att fastställa att kommissionen och rådet under de särskilda förhållandena i målet och mot bakgrund av dessa upplysningar borde ha funnit att ställningstagandet i den preliminära förordningen hade varit förhastat och att det med beaktande av institutionernas skyldighet att göra en noggrann undersökning och för att göra en skälig beräkning av normalvärdet var nödvändigt att omsorgsfullt ompröva frågan om biprodukterna.
- 130 Av vad ovan anförts framgår att kommissionen och rådet, med beaktande av de särskilda omständigheterna i förevarande mål, såväl före som efter den preliminära

förordningen underlåtit att uppfylla sina skyldigheter, som det erinrats om i ovan i punkt 64 angiven rättspraxis, nämligen att beakta alla relevanta omständigheter och utvärdera handlingarna i ärendet med erforderlig noggrannhet för att det konstruerade normalvärdet skall kunna anses ha fastställts på ett skäligt sätt.

- 131 Härav följer att den ifrågasatta förordningen skall ogiltigförklaras vad avser sökanden, utan att förstainstansrätten behöver undersöka sökandens andra och tredje grunder för ogiltigförklaring eller bifalla sökandens yrkande att kommissionen skall förebringa de beräkningar som ligger till grund för dennas uppskattning av de skador som gemenskapsindustrin förorsakats.

Rättegångskostnader

- 132 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Sökanden har yrkat att rådet skall förpliktas att ersätta sökandens rättegångskostnad. Eftersom rådet har tappat målet, skall sökandenas yrkande bifallas.
- 133 Enligt artikel 87.4 första stycket i rättegångsreglerna skall institutioner som har intervenerat i ett mål bära sina rättegångskostnader. Dessutom anges i artikel 87.4 tredje stycket i rättegångsreglerna att rätten kan besluta att även andra intervenienter än de som anges i 87.4 andra stycket skall bära sina rättegångskostnader. Kommissionen och DKL som har intervenerat till stöd för rådet skall därför bära sina rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar förstainstansrätten (femte avdelningen) följande:

- 1) **Rådets förordning (EG) nr 1656/2003 av den 11 september 2003 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av parakresol med ursprung i Folkrepubliken Kina ogiltigförklaras vad avser sökanden.**
- 2) **Rådet skall bära sin rättegångskostnad och ersätta sökandens rättegångskostnad.**
- 3) **Kommissionen och Degussa Knottingley Ltd skall bära sina rättegångskostnader.**

Vilaras

Martins Ribeiro

Jürimäe

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 13 juli 2006.

E. Coulon

M. Vilaras

Justitiesekreterare

Ordförande